

EL GOVERN QUE VA VENDRE ELS SEUS PROPIS IMPOSTOS

“Se acaba de constituir la filial Aigües de Barcelona Finance (...) Su objeto social es la obtención de financiación así como la concesión de financiación a terceros mediante la subscripción de créditos, emisión y adquisición de obligaciones, bonos y cualquier otro instrumento de deuda”. EXPANSIÓN-Catalunya, 2/7/14.

En una situació de crisi, per eixugar una part del dèficit anual, el govern va cedir l'impost sobre l'aigua a la mateixa empresa privada que en gestionava la distribució¹. L'empresa va constituir una filial amb la missió exclusiva d'emetre bons de deute per valors de 800 milions d'€ que s'entregarien al govern a canvi de la gestió futura de l'impost. Aquest bons s'havien de retornar en 30 anys a través de la factura que pagarien els ciutadans amb uns interessos financers que duplicaven el capital inicial. Fins aquell dia aquest impost havia servit precisament per controlar la gestió i millorar del qualitat dels rius i per tant, amb la compra de l'impost, l'empresa aconseguia per una banda debilitar l'organisme regulador i per l'altra debilitar els recursos del medi fent necessària la construcció de costosíssimes infraestructures que incrementaven més i més el deute². Fou d'aquesta forma com l'empresa gestora va poder finançar “el tub”³. Ens va atrapar en el deute que el mateix tub generava i ja no en vam poder sortir⁴.

1 Cessió del Canon de l'aigua a l'empresa privada “Aigües de Barcelona Finance”, creada *ad hoc* per AGBAR-SUEZ i l'Àrea Metropolitana de Barcelona a canvi d'un sol pagament de de 800 milions d'euros que serviran per eixugar una part del dèficit del govern a les balances fiscals del 2014.

2 El 800 milions d'€ es transformaran en 1600 milions en concepte d'interessos financers a 30 anys. El govern converteix en deute infraestructures ja pagades i construïdes que els ciutadans hauran de pagar de nou com si les hagués fet SUEZ. La degradació dels recursos es produeix per falta d'inversió en el Pla Hidrològic donat que els diners inicialment previstos per l'acompliment del Pla s'utilitzaran per l'amortització del deute i l'organisme públic regulador, l'Àgencia Catalana de l'Aigua, es debilita perquè es finançava a través de l'impost credit.

3 La mateixa empresa que gestionarà l'impost fa la proposta de transvasament del Riu Roine a Catalunya. Casualment el cost del transvasament es correspon exactament als 800 milions d'€ que guanyarà l'empresa. Per tant estem en una situació en la que l'empresa podria reinvertir els beneficis financers de l'impost credit en l'execució del seu gran projecte transnacional.

4 L'alt cost del transvasament del Roine deixarà de ser un obstacle per la seva execució i es transformarà en un producte financer-especulatiu molt rentable perquè els ciutadans, atrapats en una espiral de refinançament de deute, estaran obligats a pagar-lo a través de la factura de l'aigua.